

Fra ræd til rytter

Selvom 53-årige Karen Tietze kommer fra en familie, der har været bidt af ridning i generationer, har hun været så skrækslagen for heste, at hun hellere gik en anseelig omvej end forbi et af de store dyr. Den sjællandske sygeplejerskes angst stammer fra barndommen, hvor hun blev sparket af en hest. Da Karens datter forærede hende et gavekort til et weekendkursus på Anne Kühnells ridecenter, tænkte hun: „Ok, så skal det være!“ – Her er mere ro end på en almindelig rideskole, hvor der jo er mange børn. Og Anne var utrolig god til at forklare, hvad jeg skulle gøre og ikke mindst hvorfor. Og hvorfor hesten reagerer, som den gør. Jeg følte mig tryk, fortæller Karen, som nu rider regelmæssigt.

Nu lever jeg i

Anne Kühnell og Figaro. Sammen lærte de Karen Tietze (på hesten) at ride på en weekend.

Min barndoms drøm

To gange har Anne Kühnell drømt drømme, der har fået stor indflydelse på hendes liv. Nu driver den tidligere karrierекvinde en rideskole for voksne sammen med sin mand. Hun savner bestemt ikke de bonede gulve på direktiongangene.

En gammel gård omgivet af marker, et stort hyggeligt køkken, en brændeovn, hunde, katte, heste.

Det var elementer i en drøm, Anne Kühnell havde, da hun var syv-otte år gammel.

– Og midt i det hele sad jeg og modtog en masse gæster. Jeg kan huske hver en detalje fra drømmen. Lugte, lyde, stemninger, siger Anne, 56 år, og tilføjer:

– Nu lever jeg til fulde i min barndomsdrøm.

At hun skulle komme til at bo på landet, virkede ikke oplagt.

– Jeg er jo en Nørrebro-bisse, siger hun med et grin.

Hun kom til verden og voksede op på Blågårds Plads i den livlige bydel i København. Som voksen gjorde hun karriere inden for it-branchen. Blev ansat i de største firmaer, fik lederjob, høj løn og havde hele Europa som sin arbejdsplads.

Anne blev også gift og fik en søn. Årene gik, og så drømte hun igen. Om Jørgen, som hun havde gået i skole med siden anden klasse, men som hun nu ikke havde haft kontakt med i mange år.

– I drømmen sprang han frem og råbte hej. Det var ikke noget særligt. Men natten efter drømte jeg præcis det samme igen.

Anne vidste, at Jørgen var ved politiet.

– Jeg ringede og sagde, at jeg skulle finde Jørgen, fordi vi skulle mødes til en klassefest. Det var da ikke helt løgn, selv om festen kun var for to.

Jørgen genkendte straks Anne i telefonen. Det med drømmen, syntes han, var noget pjat, men han ville gerne mødes.

Anne og Jørgen faldt pladask for hinanden. De lod sig skille

Charmetrolden Buster kan en masse kunster. Anne kommunikerer med hunden med kropssprog uden et ord. Samme måde kan hun „tale“ med hestene på.

fra deres ægtefæller, giftede sig og købte et parcelhus, som blev rammen om deres liv de næste 17 år.

En god idé

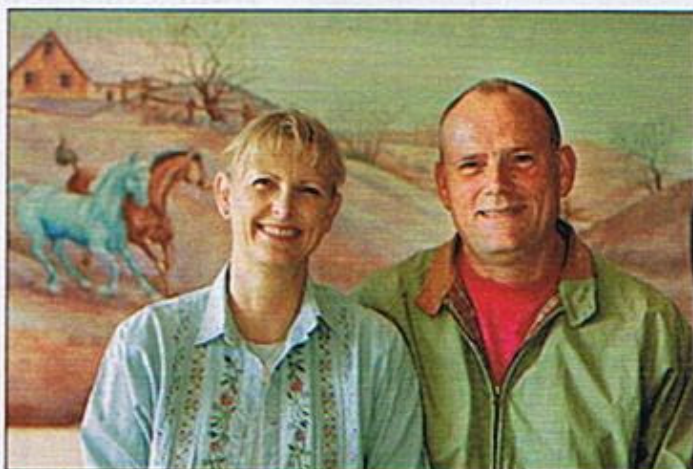
Heste havde betydet meget for Anne, fra hun var barn.

– Når jeg kom hjem efter en lang travl dag, skyndte jeg mig over på rideskolen. Med hestene slappede jeg af, siger hun.

Nu fik hun lokket Jørgen til at gå med på rideskolen. Han var midt i 40'erne, da han begyndte at tage ridetimer. Både han og Anne deltog snart efter i dressurkonkurrencer.

– Som nybegynder kæmpede Jørgen mod piger fra syv år, så han ragede lidt op. Det så morsomt ud, siger Anne og ser på sin mand, der tidligere har arbejdet som bodyguard.

Mens Anne passede sin hest

Anne og Jørgen arbejdede før henholdsvis i it-branchen og politiet. I dag knokler de sammen om deres „hesteri“.

og red sine dejlige ture, spirede en idé i hende.

– På rideskoler er der meget fokus på børn. Tænk, hvis man kunne skabe en rideskole kun for voksne. Der skulle være fred og ro og tid til at spise god mad og drikke et glas rødvin sammen.

I flere år kørte Anne og Jørgen rundt og kiggede efter et velegnet sted.

– Det skulle være pænt, men ikke snobbet. I det hele taget havde vi en lang liste over punkter, der skulle være opfyldt.

For otte år siden så Anne en lille avisannonce. En over 100 år gammel gård med 40 tønder land var til salg ved Roskilde.

– Jeg forelskede mig straks i stedet, som vi navngav Hestriet Kumlegaard.

Da parret var flyttet ind og godt i gang med at istandsætte, blev Anne kaldt ind til sin chef: „Vi har ikke råd til dig mere“, sagde han.

– Jeg var altså blevet fyret. Min første tanke var, at det var fantastisk, for det åbnede for nye muligheder. Men det medførte også en masse søvnløse nætter, for jeg frygtede, at vi ikke havde råd til at beholde gården.

Plejhjemmet på besøg

Anne og Jørgen besluttede at kæmpe for deres „hjerterbarn“, og heldigvis fik de mange gode

ideer. De indrettede lokaler, så de kunne drive kursuscenter.

– Vi købte en masse rideudstyr, så gæsterne kunne prøve en ridetur, når de alligevel var her.

Stedet danner også ramme om ridelejre med voksne deltagere fra ind- og udland. Og kurser, hvor voksne lærer at ride på en weekend.

Parret har ansat et par medhjælpere og en berider på freelancebasis.

Selv har Anne uddannet sig til psykoterapeut og arbejder som konsulent for erhvervslivet.

– Jeg kombinerer også min psykoterapeutuddannelse med arbejdet med hestene. Faktisk kan en hest bruges som coach. Man lærer nemlig en masse om sig selv, når man rider.

Flere gange om året er der særligt rykind på gården: Beboere fra egnens to plejehjem er til hyggedag.

– Mange af dem har været landmænd, så de nyder at være sammen med dyrene.

Anne har aldrig et sekund fortrudt, at hun så at sige sadlede om. Hun savner ikke de hektiske it-dage.

– Jeg gør jo det, jeg er kaldet til. Det, jeg drømte om som barn.

**Af Ulla Iversen
iversen@
hjemmet.dk**

**Foto: Pia Burmølle
Hansen**